

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014374
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014374.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Dušana Krč - Šeberu a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti odsúdenému P. N., nar. XX.XX.XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6PP/100/2019 zo dňa 06.06.2019 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. decembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného P. N. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 6PP/100/2019 zo dňa 06.06.2019 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného P. N. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť bližšie zdôvodnil tým, že si je vedomý skutočnosti, že už raz nevyužil šancu, ktorá mu bola daná a dôveru súdu sklamal. Na druhej strane však poukázal na to, že od nástupu do výkonu aktuálneho trestu bol stále pracovne zaradený. V roku 2018 bol preradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, kde je opätovne pracovne zaradený. Vo výkone trestu sa nachádza druhýkrát, na výkon trestu nastúpil dobrovoľne a včas. K trestnej činnosti sa stavia kriticky, priznal sa k nej. Voľný čas trávi aktívne, zorganizoval celoustavný vedomostný kvíz. Udržiava písomný kontakt s družkou a synmi, druhý syn je príliš malý, ešte ho ani nevidel. Počas výkonu trestu mal dostatok času uvedomiť si a prehodnotiť to, ako sa správal. Nechce tráviť život vo väzení, zatiaľ čo sa jeho družka sama bude starať o maloleté deti. Rodine posielala to, čo vo výkone trestu zarobí. Družka mu vybavila možnosť pracovať u živnostníka C. C. ako obrábač kovov, čo je jeho profesiou. Rád by zabezpečil svoju rodinu. Po prepustení bude bývať s družkou a deťmi. Dúfa, že synovi ustúpi ekzém, ktorý podľa neho súvisí s jeho výkonom trestu. Žiada preto, aby mu bola daná šanca preukázať, že vie viesť riadny život. Podrobí sa i prípadným obmedzeniam a povinnostiam v súvislosti s prípadným probačným dohľadom. Poukázal tiež, že trest aktuálne vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením zamietol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tak ako je vyššie uvedené.

Aktuálne sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (pôvodne stredný stupeň stráženia), uloženého mu

rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/74/2015 zo dňa 11.11.2016, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona. Tento trest medzitým vykonal dňom 12.06.2019.

Následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/73/2013 zo dňa 24.10.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 23Pp/65/2014 zo dňa 12.06.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 23Pp/65/2014 zo dňa 27.03.2018 (rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia), pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorý vykonal dňom 05.10.2019.

Následne nastúpil na výkon zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a 29 dní so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/185/2011 zo dňa 18.06.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 23Pp/65/2014 zo dňa 12.06.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 23Pp/65/2014 zo dňa 27.03.2018 (rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia), pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 04.05.2020.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Nt/202/2018 zo dňa 07.11.2018 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody a to jeho preradením z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Lehotu na podmiennečné prepustenie splnil 04.05.2019.

Po nástupe do výkonu trestu bolo správanie a vystupovanie odsúdeného hodnotené prevažne na požadovanej úrovni. Snažil sa participovať na stanovenom programe zaobchádzania a plnil si svoje povinnosti zamerané na osvojenie a rešpektovanie základných spoločenských a interných noriem. Na základe žiadosti odsúdeného, plnenia programu zaobchádzania a dosiahnutých pozitívnych výsledkov, bol dňa 07.11.2018 rozhodnutím Okresného súdu Trenčín preradený na ďalší výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Následne bol dňa 13.11.2018 premiestnený do ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Bol umiestnený do kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného v ústave je vo vzťahu k príslušníkom aj odsúdeným slušné. Časový rozvrh dňa, ústavný poriadok, zásady čistoty a hygieny dodržiava bez nedostatkov. V kolektíve odsúdených sa odsúdený javí ako kamarátsky a nekonfliktný jedinec. Odsúdený využíva svoj voľný čas aktívne a zmysluplne. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje akcií organizovaných ústavom a sektorom, niekedy i ako organizátor. Pracovne je zaradený na pracovisku s dohľadom mimo ústavu ako pomocný robotník pri výrobe armatúr, jeho pracovná disciplína je nadriadenými hodnotená pozitívne. V rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája do čistiacich a upratovacích prác. Dlhodobo má nadviazaný pravidelný pozitívny kontakt všetkými zákonnými formami so svojou družkou, deťmi, nevlastným synom, rodičmi, sestrou a jej dcérou. Doposiaľ bol 1-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa plnia, okrem časti edukácia, ktorú plní len čiastočne. Rezervy má v tom, že prezentuje len formálne kritický postoj k trestnej činnosti. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej sa vyjadruje čiastočne kriticky a experimentovanie s návykovými látkami. Keďže odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky pre podmiennečné prepustenie, riaditeľ odporúča ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Dosiaľ bol 9 krát súdne trestaný pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť, pričom mu boli ukladané aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody. V roku 2014 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom sa neosvedčil a v roku 2018 mu bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín v napadnutom uznesení uviedol, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie (pomyselné vykonanie oboch zvyškov trestov z podmiennečného prepustenia a vykonanie pomernej časti ďalšieho trestu), nie je však splnená podmienka materiálna v tej časti, v ktorej sa vyžaduje dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. Poukázal pritom na to, že v prípade odsúdeného je s prihliadnutím k jeho trestnej

minulosti riziko recidívy veľké. Prihliadol pritom predovšetkým na skutočnosť, že odsúdený bol 9-krát súdne trestaný, pričom už v minulosti mu boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. Ako najzávažnejšie negatívum charakterizujúce vzťah odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti sa súdu prvého stupňa javila tá skutočnosť, že sa dopustil ďalšieho trestného činu počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia, a to vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/185/2011 a 3T/73/2013, z ktorých výkonu trestov bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 23Pp/65/2014 zo dňa 23.06.2014. Odsúdenému tak bola daná viacnásobne možnosť preukázať spoločnosti svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, nakoľko sa aj naďalej dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené možno charakterizovať osobu odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom od jej páchania odsúdeného neodradili ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody a ani hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia. Podľa názoru súdu prvého stupňa správanie odsúdeného je usmerniteľné pokiaľ sa tento nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, kde je pod neustálym dohľadom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmiennečné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmiennečného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade zo spisového materiálu vyplýva, že odsúdený bol v priebehu rokov 2009 až 2017 celkovo 9 krát súdne trestaný pre úmyselné trestné činy, ktorých sa dopúšťal v odstupe relatívne krátkych časových intervaloch. I keď niektoré tresty má už zahladené, súd môže prihliadnuť i na tresty zahladené pri prognózovaní schopnosti odsúdeného viesť v budúcnosti riadny život. Boli mu viackrát ukladané i nepodmienečné tresty odňatia slobody. V roku 2014 bol už podmiennečne prepustený, pričom túto šancu nevyužil, zlyhal a opäť sa vrátil do výkonu trestu, pretože v skúšobnej dobe sa opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti. Resocializačná prognóza je menej priaznivá, existuje u neho stredné riziko sociálneho zlyhania.

V uvedenom kontexte musí preto i krajský súd uviesť, že síce odsúdený už začal preukazovať polepšenie, čo možno hodnotiť jednoznačne pozitívne, ale aktuálne u neho nie je splnená podmienka dôvodného očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že odsúdený sa chce vrátiť k rodine a starať sa o ňu, ani to že je ochotný nastúpiť do zamestnania, ktoré má mať zabezpečené. Možno preto jednoznačne súhlasiť s tvrdením súdu prvého stupňa, že správanie odsúdeného je usmerniteľné pokiaľ sa tento nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, kde je pod neustálym dohľadom. Krajský súd v tomto smere poukazuje na to, že odsúdený mal mať vedomie zodpovednosti o svoju rodinu a svoj ďalší riadny život prioritne v čase, keď páchal trestnú činnosť a to dokonca aj v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

V danom prípade teda nie je splnená materiálna podmienka na podmiennečné prepustenie, pretože doterajší výkon trestu nedáva dostatočnú záruku, že odsúdený povedie riadny život.

Okresný súd preto postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pričom svoje rozhodnutie náležite a fundovane zdôvodnil. S daným odôvodnením sa krajský súd v plnej miere stotožňuje.

Krajský súd sa preto stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvého stupňa. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.